Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26147
Copyright: Admont, Benediktinerstift

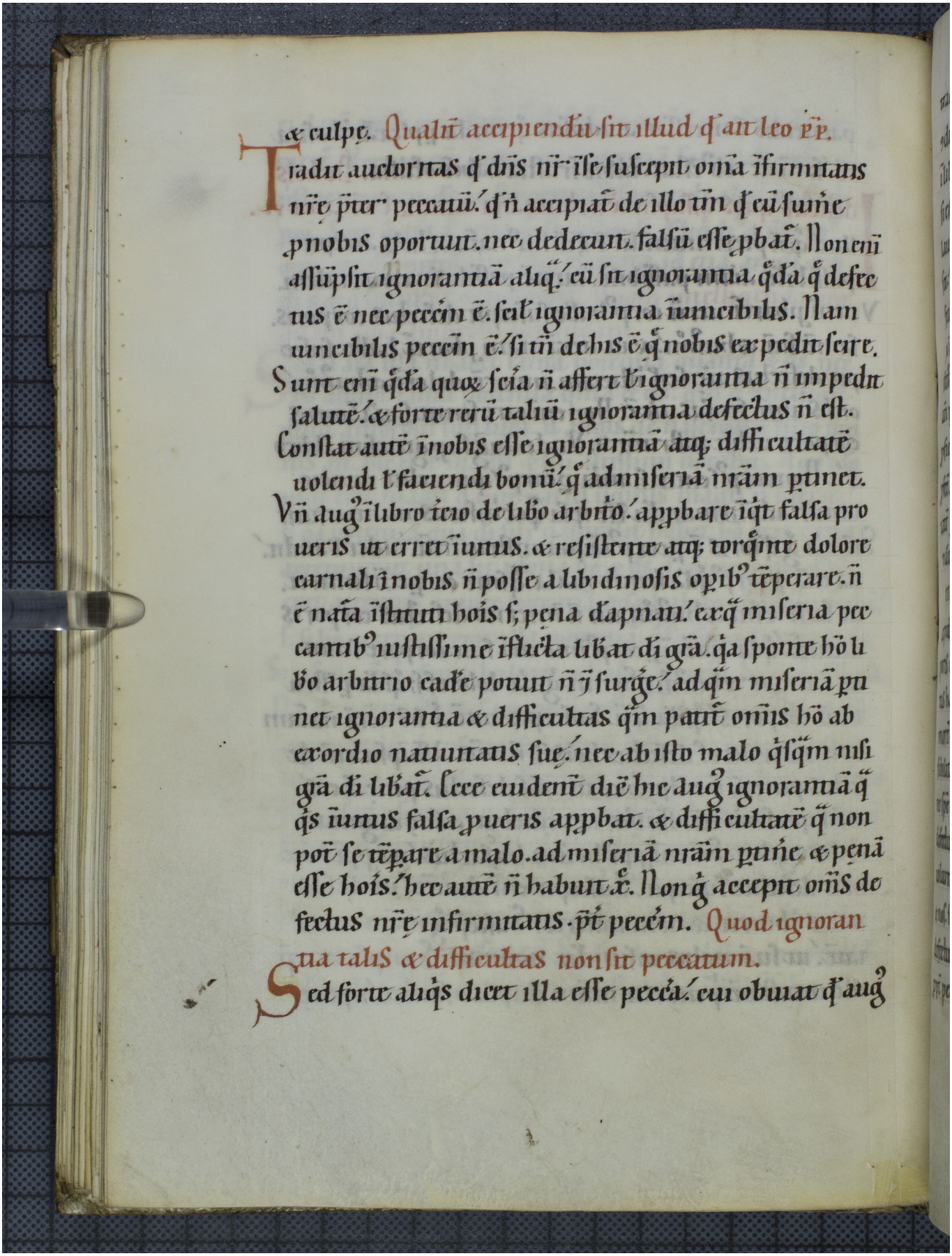

& culpe. Qualiter accipiendu sit illud q̃ ait leo ep̃.

Tradit auctoritas q̃ dñs nr̃ ise suscepit omia ifirmitatis
nre ptr̃ peccatū. q̃ n accipiat de illo tm̃ q̃ eū sume
p nobis oportuit. nec dedecuit. falsū esse pbat. Non enī
assūpsit ignorantiā aliq̃. eū sit ignorantia q̃da q̃ defec
tus ē nec peccm̃ ē. sed ignorantia iuncibilis. Nam
uncibilis peccm̃ ē. si tm̃ debis ē q̃ nobis expedit scire.
Sunt enī q̃da quo scia n affert. ignorantia n impedit
salutē. & forte rerū taliū ignorantia defectus n est.
Constat autē i nobis esse ignorantiā atq; difficultatē
uolendi. ꝗ faciendi bonū. q̃ ad miseriā mrām pinet.
Vn aug̃ i libro iciio de libo arbrio. appbare iqt falsa pro
ueris ut erret iustus. & resistente atq; torq̃nte dolore
carnali i nobis n posse a libidinosis opib̃ tēperare. n
ē nata istitutio hois s; pena dapnati. exq̃ miseria pec
catib̃ iustissime iflicta libat di grā. qa sponte hō li
bo arbitrio cadere potuit n ꝫ surgere. ad q̃m miseriā pti
net ignorantia & difficultas q̃m patit omis hō ab
exordio natiuitatis suę. nec ab isto malo q̃sq̃m nisi
grā di libat. Ecce euidenter die hic aug̃ ignorantiā q̃
q̃s iustus falsa pueris appbat. & difficultatē q̃ non
pot se tēpare a malo. ad miseriā mrām pinē & penā
esse hois. hec autē n habuit x̃. Non g̃ accepit omis de
fectus nre infirmitatis. pt̃ peccm̃. Quod ignoran
tia talis & difficultas non sit peccatum.

Sed forte aliq̃s dicet illa esse peccā. cui obuiat q̃ aug̃